

[Børge Johansen.]

fælde tvangen, fordi vi, som Marx siger, erkender den øjeblikkelige nødvendighed.

Ømann (SF):

Det er jo for mindst 127. gang, vi i dette ting diskuterer skattebegunstiget opsparing. Alle partier ved udmærket, hvilke egenskaber der er ved en sådan opsparing; der kommer ingen nettoopsparing ud af det af betydning, omkostningerne for samfundet som helhed er alt for store, fordi der skal gives disse meget store marginale skattebegunstigelser. Det fører altså til, at det er en præmie i det store og hele for omplacering af penge på konti, som de pågældende opsparere, frivillige opsparere, i forvejen har. Og så er det et socialt ondt forslag, fordi de skattelettelser, som skal gives, skal betales af de mennesker, som ikke er i stand til at spare op. Der kan ikke være nogen tvivl fra min side om, at dette forslag må afvises.

Må jeg dernæst sige: denne iver for at op- hjælpe den private opsparing er naturligvis prisværdig. Denne iver vil vi gerne deltage i, men vi skal dog lige være klar over problematikens omfang. Ifølge perspektivplan II andrager den private opsparing ca. 6 pct., når det angår erhvervsinvesteringer. PP II siger også, at den manglende opsparing fortrinsvis har sin grund i for det første inflationen og for det andet de høje skatter. Så hvis nogen vil være med til at fremme den frivillige opsparing, drejer det sig altså om at sætte ind mod inflationen og mod de høje skatter. Begge disse ting erklærer mit parti sig rede til.

Arne Bjerregaard (Kr.F):

Frivillighed er en god ting. En frivillig opsparing er også en god ting, men jeg må henvise til, at et forlig er et forlig, og skal man kunne regne med hinanden også i fremtiden, er man nødt til at overholde det forlig, som nu engang er indgået, og dette forslag skal stort set ses som et angreb mod det forlig, som nu engang er indgået.

Om forslaget i øvrigt mener jeg, at det har en slagside. Det er nok en gang de kapitalstærke, der får mulighed for at udnytte lovgivningen, for de svage i samfundet har ikke mulighed for at udnytte denne lov maksimalt.

Hvordan skulle de få mulighed for at hensesætte 5.000 kr. lige pludselig? Men de, som har mulighederne for det, kan om 4 år hæve deres penge uden at have betalt skat af dem, og hvem har betalt skatten for disse? Det har nu engang de svage i samfundet; der bliver ikke andre til det.

Var det kun den ekstrafortjeneste, der snakkes om, som man ønskede at gøre skattefri, kunne vi snakke om sagen, for så var der nemlig idé i det, og en idé, som vi gerne vil være med til at snakke om i fremtiden. Det ligger sådan set i bemærkningerne, at det måske var det, der var ideen, men selve lovforslaget favoriserer en vis gruppe i samfundet på bekostning af andre, og det kan vi fra kristeligt folkeparti ingenlunde være med til. Jeg må erkende, at vi har sympati for ideen i bemærkningerne, men overhovedet ikke for forslaget.

Poul Westergaard (DR):

Retsforbundet har i det politisk-økonomiske udvalg fremlagt forslag til forhandling, der kunne føre til skattelettelser og dermed fremme mulighederne i befolkningen for og lysten hos befolkningen til en større privat opsparing. Men de ejendommelige opfattelser af begrebet forhandling, som en række partier — venstre og socialdemokratiet i særdeleshed — har afsløret for os under de store spørgsmåls behandling i PØ-udvalget, har foreløbig udelukket en bred forhandling om væsentlige offentlige besparelser, som kunne have givet mulighed for en bedre løsning for hele befolkningen end den, som socialdemokratiet og venstre nåede frem til, og som centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti slugte råt, herunder den store omkostningsdæmpende ydelse, den tvungne opsparing og loftet over statens besparelser.

Det konservative forslag om en frivillig opsparing med skattebegunstigelser er som isoleret foranstaltning ikke noget alternativ. Det er en af de skattefidusordninger, som vi allerede har for mange af i forvejen, og som bare flytter skattebyrden over på andre mennesker; det kan vi i retsforbundets gruppe ikke medvirke til. Vi er enige med de konservative i det ønskelige i bedre vilkår for den private opsparing i dette land, men der skal andre midler til; dette forslag er ikke det rette middel.